

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 14CoP/136/2025  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2225200726  
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Foltán  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2225200726.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Foltána a sudcov JUDr. Ľubomíra Bundzela a JUDr. Kristíny Srnkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. B. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpeného Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, Ádorská 850/41, Dunajská Streda, dieťa matky C. A. A., D. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX/X, E., t.č. bytom F. XX, G., zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária Prachová & Pobijak, s.r.o. so sídlom Pribinova 20, Bratislava, IČO: 50 491 300, a otca H. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX/X, E., zastúpeného JUDr. Jurajom Czirfuszom, advokátom so sídlom Hlavná 48, Dunajská Streda, v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 15P/26/2025 – 32 zo dňa 03.04.2025, takto

### rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

1. Uznesením zo dňa 03.04.2025 súd prvej inštancie na návrh matky nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zaviazal otca povinnosťou platiť výživné na maloletého A. B. A. v nevyhnutnej miere vo výške 250,- eur mesačne, vždy do 15. dňa aktuálneho kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky, počnúc vykonateľnosťou tohto uznesenia až do právoplatného skončenia konania o rozvode manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode (výrok I.), v prevyšujúcej časti návrh matky zamietol (výrok II.) a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

2. Podľa odôvodnenia rozhodnutia sa matka maloletého návrhom domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého A. B. sumou 2.490,-eur mesačne až do právoplatného rozhodnutia súdu o rozvode manželstva a úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode.

Matka svoj návrh zdôvodnila tým, že otec úmyselne zhoršuje jej životnú situáciu, nakoľko jej zrušil prístup k spoločnému účtu, vyhodil ju z rodinného domu, zobral jej bez dôvodu užívanie osobného automobilu, aby tak mohol zneužiť jej postavenie ako slabšej strany, ktorú sa vehementne snaží dostať do stavu tiesne, a nebyť priateľov a rodiny matky, ktorí sa ju snažia podporovať, preklenúť toto neospravedliteľné správanie otca, by bola matka a tak aj ich spoločný maloletý syn A. v životnej tiesni. Aktuálne je maloletý A. vo faktickej starostlivosti matky a maloletá I. vo faktickej starostlivosti otca. Matka v návrhu vyčíslila výdavky na maloletého A. nasledovne: na bývanie: 1.980,- eur a 2.080,- eur (podľa zmluvy od decembra 2024), na školské potreby: 50,- eur, na lieky: 200,- eur, na oblečenie: 500,- eur, na krúžky: 500,- eur, na stravu: 1.000,- eur, na cestovné: 200,- eur, na drogériu: 100,- eur, na športové potreby: 100,- eur, na voľnočasové aktivity: 250,- eur, čo spolu predstavuje sumu 4.980,- eur mesačne.

3. Súd prvého stupňa konštatoval, okrem iného, že na Okresnom súde Dunajská Streda bol dňa 29.11.2023 podaný návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, ktorý podal otec maloletých. Konanie prebieha na súde pod sp.zn. 15P/191/2023.

Uznesením zo dňa 27.02.2024 č. k. 15P/196/2023-210 bolo na návrh matky a čiastočne aj ex offo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd maloletého A. dočasne zveril do osobnej starostlivosti matky, a upravil styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletým A. v nepárnom kalendárnom týždni v roku a to v čase od soboty od 10:00 hod. do nedele do 17:00 hod., s tým, že otec maloletého prevezme v mieste bydliska matky a po ukončení styku maloletého odovzdá matke v mieste bydliska matky, a to až právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode. Uvedeným uznesením súd nariadil neodkladné opatrenie aj vo vzťahu k maloletej I. a to tak, že maloletú I. dočasne zveril do osobnej starostlivosti otca, a zároveň upravil styk matky s maloletou I. tak, že matka je oprávnená stýkať sa s maloletou v párnom kalendárnom týždni v roku v utorok v čase od 15:00 hod. do 17:00 hod., v nepárnom kalendárnom týždni v roku v stredu v čase od 15:00 hod. do 17:00 hod. v priestoroch nákupného centra Eurovea v Bratislave, s tým, že otec maloletú odovzdá matke v čase začatia styku v priestoroch nákupného centra Eurovea v Bratislave a po ukončení styku matka odovzdá maloletú otcovi na rovnakom mieste, a to až do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode. Predmetné uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 19.03.2024.

Na Okresnom súde Dunajská Streda prebieha konanie na uloženie informačnej povinnosti otcovi, ktorý návrh bol predstretý matkou v konaní sp. zn. 15P/196/2023. Súd uznesením zo dňa 12.04.2024, č. k. 15P/191/2023-312 rozhodol o vylúčení veci o uloženie informačnej povinnosti otcovi na samostatné konanie, vec je evidovaná pod sp.zn. 15P/62/2024.

Na Okresnom súde Dunajská Streda prebieha aj konanie o výkon rozhodnutia vedené pod sp. zn. 15Em/1/2025, začaté na návrh matky zo dňa 09.01.2025. Matka navrhovala výkon rozhodnutia Okresného súdu Dunajská Streda - uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia zo dňa 27.02.2024, č.k. 15P/196/2023-210 v časti styku matky s maloletou I..

4. Súd dospel k záveru, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia je čiastočne dôvodný, nakoľko je potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania, a to tak, aby výživa maloletého dieťaťa nebola ohrozená, a aby sa aj rodič, ktorý nemá dieťa v osobnej starostlivosti, t.j. otec, finančne podieľal na jeho výžive. Výživné súd určil v nevyhnutnej miere, pričom takto určené výživné je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb oprávneného, t.j. maloletého dieťaťa, nakoľko v prípade nevyhnutnej miery ide o mieru, ktorá prispeje k zabezpečeniu základných potrieb dieťaťa. Uviedol ďalej, že na návrh matky nebolo možné nariadiť otcovi povinnosť platiť výživné v takom rozsahu ako navrhovala, ale ani v inom než určil súd, pretože v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd podrobne nepreskúmava odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a majetkové pomery rodičov, môže len uložiť povinnému rodičovi, aby platil výživné v nevyhnutnej miere, pokiaľ tento rodič buď výživné neplatí vôbec alebo platí výživné v takej výške, ktorá celkom zjavne nezodpovedá potrebám dieťaťa.

Súd v tejto súvislosti vychádzal zo skutočnosti, že neodkladným opatrením určená suma výživného môže reálne predstavovať základné výdavky na maloleté dieťa, a keďže matkine finančné prostriedky nepostačujú na pokrytie týchto výdavkov, mal za to, že je v záujme zabezpečenia základných potrieb maloletého, aby bola upravená vyživovacia povinnosť otca, keďže je zákonnou povinnosťou otca, ako rodiča, podieľať sa na výžive maloletého a zabezpečovať jeho potreby. Podľa súdu matka žiadne zo svojich tvrdení ohľadne výdavkov na maloletého vo výške 4 980 eur nepreukázala a súčasne nebolo preukázané žiadne, ani potenciálne ohrozenie maloletého, ktoré by si nariadenie neodkladného opatrenia v takom rozsahu výživného, ako žiadala matka, vyžadovalo.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podala matka maloletého v zákonnej lehote odvolanie, vniac súd prvej inštancie, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Namietala, že napadané rozhodnutie je veľmi všeobecné a súd sa len v minimálnom rozsahu venuje konkrétnym skutočnostiam a okolnostiam, ktoré súvisia so situáciou maloletého a jeho potrieb, ktoré majú byť zabezpečené. Súd sa v rámci celého odôvodnenia sústredil len na všeobecné princípy, ktoré platia pri určovaní vyživovacej povinnosti a absolútne sa nezaoberal konkrétnymi skutočnosťami vzťahujúcich sa na maloletého. Bez ďalšieho určil výživné vo výške 250 Eur mesačne, a to bez akéhokoľvek odôvodnenia či úvahy, na základe čoho dospel práve k takejto sume. Matka mala za to,

že nie je možné ani v prípade určovania výživného prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia zovšeobecniť a zgeneralizovať sumu, ktorá by mala pokrývať nevyhnutné výdavky každého 9-ročného dieťaťa. V tejto súvislosti poukazovala na viaceré súvisiace rozhodnutia - Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.02.2019, sp. zn. 7Cdo/9/2019 a Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.10.2023, sp. zn. 4CdoR/11/2023.

Odvolaiteľka poukazovala aj na skutočnosť, že súd mal za preukázané, že tohto času s maloletým žijú v G. v byte, nájom ktorého sa mesačne pohybuje vo výške 1.850 Eur. Od decembra 2024 sa nájom zvýšil na sumu 2080 Eur. Predmetný byt je prenajímaný spoločne navrhovateľkou a otcom maloletého. Ďalej mal za preukázané z ostatných poručenských spisov, že rodičia maloletého mali vysokú životnú úroveň. Výdavky na maloletého boli navrhovateľkou okrem iného ovplyvnené aj vyššie uvedeným a mala za to, že nie je možné bezdôvodne takto razantne znížiť životnú úroveň maloletého, ktorého základe potreby sa od tejto úrovne prirodzene odvíjajú. Výživné stanovené vo výške 250 Eur nepokrýva ani polovicu pomernej časti nákladov maloletého na bývanie, ktoré je vo výške 520 Eur. Ide navyše o byt, ktorého prenajímateľom je aj otec, ktorý sa na uhrádzaní nájmu mal spolupodieľať, no napriek výzvam matky tak nerobí.

Matka ďalej uvádzala, že má na maloletého nadmerné výdavky na stravu, lieky a vitamíny. Maloletý je alergik, alergiu má aj na potraviny, čo je finančne náročné. Maloletý je celoročným alergikom a má zistené aj atopické ochorenie pokožky, na čo používa z času na čas aj lekárom predpísané krémy. Za obdobie od novembra 2023 až do apríla 2025 otec prispel na výživu maloletého marginálnou sumou, ktorá za toto celé obdobie nedosahuje ani len sumu dokopy 1200 eur a maloletému ani raz neprispel na lieky, vitamíny alebo stravu.

Matka namietala aj nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia, keď súd napadnuté uznesenie nedostatočne odôvodnil. Celú podstatnú časť odôvodnenia podľa jej názoru vybavil pár odsekmi, pričom je právom strany sporu, aby bolo rozhodnutie presvedčivo odôvodnené. V tejto súvislosti uvádzala, že v zmysle konštantnej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jasne a jednoznačne odôvodnené rozhodnutie procesnej povahy tvorí súčasť základného práva na súdnu ochranu (Nález Ústavného súdu SR zo dňa 13.03.2003 sp. zn. II. ÚS 6/2003), súd má v odôvodnení rozhodnutia uviesť dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené (Nález Ústavného súdu SR zo dňa 04.02.2009 sp. zn. I. ÚS 117/07), súd je povinný odôvodnenie formulovať spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská (Nález Ústavného súdu SR zo dňa 12.06.2008 sp. zn. I. ÚS 114/2008), pri odôvodňovaní rozhodnutia sa vyžaduje, aby súd nielen vyslovil záver, ale aj vyložil úvahy, ktoré ho viedli k aplikácii zvolených predpisov (Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.07.2010 sp. zn. 2 M Cdo 7/2009). V ďalšom citovala aj z Rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva zo 16. decembra 2002 vo veci Hadjanastssiou v. Grécko, z Nálezu Ústavného súdu SR z 1.3.2010 sp. zn. I. U S 327/2010 a z Nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 01.07.2010 sp. zn. III. U S 36/2010.

Odvolaiteľka navrhovala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel v plnom rozsahu.

6. Otec maloletého vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu matky poukazoval na priebeh zamestnaní matky, ako aj na stratové podnikanie ohľadom galérie. Popisoval kúpu bytov v roku 2020 a uvádzal, že s matkou a s maloletými deťmi 6 rokov žili striedavo medzi G. a E. a kvôli tomu si zaobstarali byt v G.. Neskôr kvôli komfortu detí otec našiel väčší byt v G., aby deti mohli mať samostatné izby. Keď sa mu podarilo vybaviť si väčší podnájom a došlo k podpisu nájomnej zmluvy, vzťahy medzi maloletou a jej matkou sa naštřbili až tak, že I. chcela zostať s otcom a presťahovala sa k nemu do rodinného domu do E. a maloletý A. zostal so svojou matkou v byte v G.. Zo začiatku otec ešte uhrádzal nájomné za byt, ale následný útočný prístup matky k jej dcére natoľko vyhroutil situáciu, že už bolo nemožné, aby naďalej uhrádzal nájomné.

Nie je pravdou, že úmyselne zhoršuje životnú situáciu matky, alebo maloletého. V mesiaci október roku 2023 preúčtoval na bankový účet matky sumu 30.000 Eur, čo podľa jej udania v mesiaci január minula, pričom v tom mesiaci jej ešte uhrádzal nájomné za byt, poplatky s užívaním motorového vozidla, mala od neho benzínovú kartu, ako aj telefónny paušál, pričom paušál do dnešného dňa platí on. Za nepravdivé označil, že by sa o maloletého nestaral a neprispieval na jeho výživu. Uvádzal, že keď mu matka dá vedieť, že by maloletému bolo potrebné niečo zaplatiť, tak to zaplatí, rovnako mu kupuje ošatenie, potraviny, spoločne varia a robia rôzne voľno časové aktivity. Maloletý nechodí na žiadne športové krúžky alebo voľnočasové aktivity, pretože navrhovateľka je lenivá a nechce ho na tieto nosiť. Otec maloletého pred cca 2 mesiacmi zapísal na hodiny nemeckého jazyka, nakoľko podľa udania matky ona nenašla žiadneho učiteľa. Maloletý tieto hodiny absolvuje online, hodiny mu platí otec a rovnako aj

náklady spojené s online krúžkom šachu . Matkou uvádzaný stravovací režim nepovažuje za potrebný, nakoľko maloletý sa stravuje riadne aj v školskej jedálni, ako aj v domácom prostredí. Keď sa maloletý zdržiava u otca, varia spoločne, prípadne sa stravujú v reštauráciách a ešte nikdy z nijakého jedla nemal problémy.

Otec poukázal aj na to, že výdavky na bývanie vo výške 1.980 – 2.080 Eur si matka uplatnila aj v konaní o určení výživného na manželku, vedenom pod sp. zn. 5Pc/8/2025; a uviedol, že v tomto konaní matka žiadala určiť výživné na manželku vo výške 5.000 Eur mesačne, pričom svoje výdavky vyčíslila vo výške 10.340 Eur. Výdavky v sume 4.980 Eur mesačne matka žiadnym spôsobom nepreukázala, má preto za to, že súdom určené výživné v sume 250 Eur zodpovedá skutočným výdavkom, ktoré sú spojené s výchovou 10 ročného dieťaťa. Navrhoval, aby odvolací súd prvostupňové rozhodnutie súdu v celom rozsahu potvrdil.

7. K vyjadreniu otca sa vyjadrila matka tak, že otec generalizuje výdavky maloletého a neprihliada na jeho individuálne osobné potreby vyplývajúce z jeho zdravotného stavu a životnej úrovne. Opätovne poukazovala na skutočnosť, že maloletý má diagnostikovanú potravinovú alergiu na kazeín, čo si vyžaduje špeciálnu diétu bez mliečnych výrobkov a niektorých druhov mäsa. Náhradné potraviny sú výrazne drahšie, pričom navrhovateľka mu denne pripravuje kompletnú domácu stravu, keďže bežné jedlá nemôže konzumovať. Okrem toho trpí viacerými celoročnými alergiami a atopickým ekzémom, čo si vyžaduje pravidelné užívanie liekov, vitamínov, probiotík a špeciálnych dermatologických prípravkov na každodennú dôkladnú starostlivosť o pokožku. Tieto špecifické potreby predstavujú dlhodobé a pravidelné výdavky, ktoré presahujú bežné náklady na starostlivosť o dieťa, pričom suma 250 Eur mesačne ich ani zďaleka nepokrýva.

Podľa názoru matky je nevyhnutné zohľadniť aj doterajšiu životnú úroveň maloletého, na ktorú bol zvyknutý počas obdobia spoločného života rodičov. Maloletý by nemal byť vystavený zhoršeniu svojich životných podmienok len preto, že rodičia ukončili partnerský vzťah. Záujem dieťaťa musí byť nadradený osobným záujmom rodičov a výška výživného by mala odzrkadľovať nielen základné existenčné potreby dieťaťa, ale aj kultúrne, spoločenské a vzdelávacie potreby, ktoré súvisia s jeho doterajším vývojom. Vzhľadom na tieto objektívne okolnosti je neudržateľné a v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa, aby došlo k náhlemu a neodôvodnenému zníženiu životnej úrovne maloletého, na ktorú bol dlhodobo zvyknutý. Matka zastáva názor, že otec by mal prispievať na výživu maloletého v primeranej sume zodpovedajúcej jeho potrebám tak, aby mal zabezpečený riadny a ničím nerušený vývoj, aby bolo zabezpečené jeho riadne materiálne a zdravotné zázemie. Výška výživného by mala zodpovedať reálnym potrebám maloletého, pričom tieto potreby nie sú obmedzené len na základné výdavky, ako je strava alebo oblečenie, ale zahŕňajú aj náklady spojené s bývaním, zdravotnou starostlivosťou, vzdelávaním, záujmovou činnosťou a individuálnymi okolnosťami dieťaťa.

8. K vyjadreniu matky sa opätovne vyjadril otec, ktorý tvrdenia matky ohľadne mesačných výdavkov na maloletého označil za zveličujúce a neadekvátne. Nie je pravdou podľa neho pravdou, že bagatelizuje zdravotné problémy maloletého, pravdou je, že maloletý je alergický, ale alergie, ktoré sú prítomné u maloletého, sú bežné. Matkou uvádzaný stravovací režim nie je potrebný, nakoľko maloletý sa stravuje riadne aj v školskej jedálni, ako aj v domácom prostredí. On, rovnako ako matka, má povinnosť platiť nájomné za byt, ktorý užíva, musí platiť aj režijné náklady na rodinnom dome a na dvoch ďalších bytoch. Zotrval na svojom predošlom vyjadrení a návrhu.

9. Odvolací súd za splnenia procesných podmienok prejednal vec bez nariadenia pojednávania, oboznámil sa s obsahom spisového materiálu a po preskúmaní rozhodnutia a postupu súdu prvého stupňa bez viazanosti odvolacími dôvodmi ( § 66 Civilného mimosporového poriadku ) dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania matky maloletého.

10. Podľa § 2 ods. 1 CMP (Civilný mimosporový poriadok, zákon č. 161/2015 Z. z.), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 366 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

Podľa § 324 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok, zákon č. 160/2015 Z. z.), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 62 ods. 1, 2 ZoR (Zákon o rodine, zákon č. 36/2005) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 75 ods. 1 ZoR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

11. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie, resp. okolnosti odôvodňujúce nariadenie neodkladného opatrenia v konaní bez návrhu účastníka konania. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (podobne Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010).

Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 366 CMP, ktorým súd povinnému rodičovi nariadi platiť výživné v nevyhnutnej miere, je existencia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, ktorú si povinný rodič napriek svojím pomerom v dostatočnom rozsahu (či vôbec) neplní, a zároveň procesný základ spočívajúci v potrebe okamžitej úpravy pomerov podľa § 325 ods. 1 CSP.

Účel a podmienky nariadenia neodkladného opatrenia v konečnom dôsledku ozrejmil už súd prvého stupňa v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia, preto ich odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovať na tomto mieste.

12. Odvolací súd, v rozpore s právnym názorom odvolateľky, nezistil také obsahové nedostatky rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktoré by odôvodňovali záver o porušení procesných práv účastníčky konania s následkom zrušenia rozhodnutia. Určitá všeobecnosť odôvodnenia rozhodnutia je tu prirodzená vzhľadom na skutočnosť, že v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd dokazovanie vo vzťahu k preukázaniu reálnych nákladov na výživu a výchovu maloletého dieťaťa, ako aj nákladov jeho rodičov a ich osobných, príjmových, majetkových či iných pomerov spravidla nevykonáva, a v danom prípade matka na svoje tvrdenia s návrhom ani žiadne relevantné dôkazy nepredložila (s výnimkou zmluvy o podnájme nehnuteľnosti a súvisiacich platbách).

Aj v súvislosti s touto skutočnosťou (nedokladovaním tvrdených výdavkov) nemal odvolací súd dôvod nestotožniť sa so závermi súdu prvého stupňa, najmä za situácie, keď matka nevysvetlila a ani nespomenula zdroj svojich príjmov umožňujúci jej doposiaľ vynakladať nie len deklarované náklady na maloletého, ale aj náklady na uspokojovanie jej vlastných potrieb, nemalé, ako možno z okolností prípadu predpokladať. Podľa predložených dokladov (konkrétne predžalobných výziev súvisiacich s úhradou nájomného) matka naďalej vykonáva platby za nadštandardné bývanie vo výške cca 2000 eur mesačne, z čoho možno usudzovať, že určitými finančnými prostriedkami disponuje, predpoklad čoho do istej miery spochybňuje záver súdu o naplnení podmienok nariadenia neodkladného opatrenia – ohrozenia výchovy či výživy maloletého.

Odvolací súd však nemá záujem a nevidí ani dôvod na základe vlastného oprávneného prostriedku matky postavenie maloletého A. B. zhoršovať nepriznaním ani výživného vo výške 250 eur mesačne stanovenej súdom prvého stupňa (ktorý rovnako konštatoval nepreukázanie ani potenciálneho ohrozenia maloletého), ktoré výživné z pohľadu deklarovaných nákladov na maloletého je síce minimálnym, ale v podmienkach Slovenskej republiky predstavuje bežné výživné priznávané rovesníkom maloletého. Hoci pripúšťa, že nevyhnutné výživné v zmysle § 366 CMP určené na uhrádzanie základných

nevyhnutných životných nákladov dieťaťa nie je štandardizované a, rovnako ako „bežné“ výživné, zohľadňuje individuálne okolnosti prípadu, na dôslednejšie preukazovanie ktorých v tomto konaní nie je priestor, na strane druhej musí zohľadniť aj skutočnosť, že pojmy ako nadštandard či luxus najlepšie vystihujú to, na úhradu čoho toto výživné určené nie je.

V neposlednom rade, odvolací súd za už konštatovaného stavu dokazovania vo veci nemal dôvod spochybňovať tvrdenia otca maloletého o jeho príjmoch a výdavkoch, pri zohľadnení aj skutočnosti, že tento má vo svojej osobnej starostlivosti druhé – staršie dieťa rozvádzajúcich sa rodičov, na výživu a výchovu ktorého nepochybne taktiež vynakladá nemalé finančné prostriedky, a že určité prostriedky vynakladá aj na výchovu a výživu maloletého A. B., hoci tieto matka označila za minimálne.

13. Vychádzajúc z týchto záverov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 52 CMP.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).